

Ordo Templi Orientis Historiaa



Tämä historiikki perustuu William E. Heidrickin IX° (Grand Treasurer General, O.T.O.) artikkeliin "Ordo Templi Orientis – a Brief Historical review" ja Frater Ad Veritatem IX° (Grand Secretary General, O.T.O.) artikkeliin "An Introduction to the History of the O.T.O." sekä useisiin toisarvoisiin lähteisiin.

Ordo Templi Orientisin perustaja oli Karl Kellner, varakas itävaltalainen teollisuusmies, ja sen välitön edeltäjä "Valon hermeettinen veljekunta", "the Hermetic Brotherhood of Light" (H.B.L.), 1900-luvun puolivälissä perustettu mystinen seura, jolla oli jaostoja Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa.¹⁾

Kellner matkusteli laajalti idässä, ja väitti 1900-luvun lopulla löytäneensä itselleen kolme mestaria — sufin (*Soliman ben Aifa*) ja kaksi hindu tantrikkoja (*Bhima Sena Pratapa* Lahoresta ja *Shri Mahatma Agamya Paramahansa*). Opintojensa keskeillä hän tajusi löytäneensä "avaimen", joka tarjosi selkeän selityksen kaikelle vapaamuurariuden monimutkaiselle symboliikalle, ja jonka hän uskoi avaavan "luonnon salaisuudet".

Vuonna 1895, Kellner ehdotti kumppanilleen *Theodor Reussille*, löytönsä kehittämiseksi ja levittämiseksi, H.B.L:n uudelleenkonstruointia Saksassa kolmesta asteesta koostuvan "*Academia Masonican*" muodossa, joka tultaisiin tuntemaan



Karl Kellner 1851–1905

Idän Templarien ritarikunnan nimellä. Tämä järjestö olisi avoin vain korkeimpien asteiden muurareille ja selittäisi useiden muurariitusten täyden astekirjon Kellnerin hallussa pitämän "avaimen" valossa.

Theodor Reuss johti tuohon aikaan *Baijerin Illuminatin* reformaatiota, toimi *Swedenborgilaisen* riituksen Saksan suurmestarina, ja oli *Magus Societas Rosicruciana in Germaniassa*. Kellnerin avustukselta Reuss hankki *John Yarkerilta*, oppineelta englantilaiselta vapaamuurarilta, perustuskirjan kahdelle korkeanasteen vapaamuurarijärjestelmälle. Nämä olivat *Memfis & Misraïm riitus* (M.M.) 97° ja 90° sekä *Muinainen & Oikeutettu Riitus* (A.A.S.R.) 33° (Cerneau Council of New York, 1807).

Yhdessä Swedenborgilaisen riituksen kanssa, nämä muodostivat tämän uuden järjestön keskeisimmän osan. Swedenborgilainen riitus sisälsi esoteeriset toisinnot alemmista muurariasteista, ja Cerneau Muinainen & Oikeutettu Riitus ja Memfis & Misraïm vapaamuurariuden korkeat asteet niin täydellisinä kuin ne on

koskaan esitetty. Yhdessä ne muodostivat täydellisen vihkimysjärjestelmän, ja näin mahdollistivat täysin itsenäisen vapaamuurarijärjestelmän perustamisen.

Vuonna 1902 *Ordo Templi Orientis*in perustaminen julistettiin virallisesti Reussin vapaamuurarijulkaisussa, *Oriflammessa*. Kellner nimitettiin järjestön ulommaksi pääksi ("*Outer Head of the Order*", O.H.O.) ja Reuss sen kunniasuurmestariksi. Kellnerin kuoltua 7. kesäkuuta, 1905, Reuss otti hänen paikkansa O.H.O:na.

Toisten perustajajäsenten, *Franz Hartmannin* ja *Heinrich Kleinin* avustamana Reuss valmisti v. 1906 järjestön *peruskirjan*. Yhdessä useiden muiden muurarien kanssa he kehittivät näistä löyhästi organisoiduista riituksista täydellisen miehille ja naisille avoimen vapaamuurarijärjestelmän, joka keskitti kymmeneen prisipaali- ja kahdeksaan ansillaari-asteeseen kaiken sen tärkeän symboliikan, joka sisältyi muurariuden kolmeen alimpaan asteeseen, moninaisten korkea-as-



Theodor Reuss 1855–1923



John Yarker 1833–1913



Franz Hartmann 1838–1912

teisten riitüksien asteisiin, sekä lukuisien muiden järjestöjen asteisiin. Kellnerin "Academia Masonica" muodosti tämän järjestelmän VII°, VIII° ja IX°.

O.T.O. sai osalta sulauttamiltaan järjestöiltä täyden tai rajoitetun toimivallan, toisten edustus perustui vihittyjen jäsenyyteen kummassakin järjestössä, kun taas toisten "oikeuteen opiskella" näiden salaisuuksia. Lista näistä järjestöistä julkaistiin v. 1912. Se sisälsi suurimman osan O.T.O:n johtajien järjestön rakenteelle tärkeimpinä pitämistä muurari- ja ritarijärjestöistä, joita olivat: *Gnostilais-katolinen kirkko*, *Pyhän hengen ritarikunta*, *Illuminati*, *Temppeliherrain ritarikunta*, *Pyhän Johanneksen ritarikunta*, *Maltan ritarien ritarikunta*, *Pyhän haudan ritarikunta*, *Pyhän Graalin salainen kirkko*, *Valon hermeettinen veljeskunta*, *Heredomin ruusu-ristin pyhä veljeskunta*, *Heenokin pyhän holvin veljeskunta*, *Vanha ja alkuperäinen riitus*, *Memfisin riitus*, *Misraïmin riitus*, *Vanha & oikea skottilainen riitus*, *Swedenborgilainen riitus*, *Martinisti-järjestö* ja *Sat B'hain veljeskunta*.

O.T.O:n "perinteisessä" historiasa H.B.L:ää edelsivät *Adam Weishauptin* *Illuminati* 1700-luvulta ja *Temppeliherrain ritarikunta* 1100-luvulta. On kuitenkin muistettava että lukuisat järjestöt väittävät polveutuvansa em. järjestöistä ilman minkäänlaisia todisteita. "Perinteinen" historia onkin muurarien käyttämä eufemismi "mytologialle", ja kuvaa sellaisia edeltäjäsuhteita, joita ei asiakirjoilla kyetä vahvistamaan, ja jotka usein saattavat olla virheellisiä.

Vuonna 1912 tapahtui Reussin ja Aleister Crowley'n kuuluisa tapaaminen. Crowley kirjoittaa Reussin tulleen hänen luokseen ja syyttäneen häntä O.T.O:n IX° (korkein "Academia Masonica" aste) salaisuuden julkisesta paljastamisesta. Kun Crowley vastasi, ettei hänellä ollut aavistustakaan mitä Reuss tarkoitti, tämä avasi tietyn luvun Crowley'n kirjasta *Book of Lies*. Ja kun hän katsoi sitä nyt uudelleen, vihkiytyneen tulkinta seksuaalimagiasta avautui hänelle ensimmäisen kerran. Reuss nimitti Crowley'n "koko englantia puhuvan maailman ylimmäksi ja pyhäksi kunninkaaksi."

Vuonna 1915 tai 1916 Crowley julkaisi Reussin 1906 peruskirjan ja Crowley'n manifestin ajatuksia kehittävä tiedoksiannon, *"An Intimation with Respect to the Constitution of the Order"* (*Liber CXCIV*).

Crowley julkaisi monet tärkeimmät teoksensa O.T.O:n sinetin alla. Hän uudisti järjestön pitkän aikavälin tavoitteet ja tehtävät, ja alkoi vähitellen pitää sitä "arkkina", joka turvaisi maailmankulttuurien olennaisimpien osien säilyttämisen jälkipolville. Nämä näkökulmat tulevat parhaiten esille hänen omaelämäkerrassaan julkaistusta *O.T.O:n tiivistelmässä*.

Läpi koko Reussin valtakauden (1902–1921 e.v.), jäsenyys O.T.O:ssa merkitsi jäsentietojen kirjaamista asiakirjoihin. Tapa juonsi juurensa vapaamuurarien menettelytavoista: "Kultaiseen kirjaan" merkittiin jokaisen jäsenen nimi, osoite ja vihkimysasteet. Kulusta kirjaa käytettiin myös



Rudolf Steiner 1861–1925



Arnaldo Krumm-Heller 1879–1949

direktiivien, säädösten muutosten ja proseduurien kirjaamiseen.

Reuss levitti O.T.O:a kansainvälisesti nimeämällä kansallisia päitä ja jakamalla heille *perustuskirjoja*. Nämä jäsenet saivat X° arvon (paitsi heidän edustaessaan kansallista päättä kehittyvällä alueella, jolloin heille annettiin IX° varakunninkaan arvo) ja heidän oletettiin suorittavan O.T.O:n tehtäviä, pitkälti ilman kansainvälisen äitijärjestön tungettelevaa valvontaa. Näiden kansallisten suurmestareiden tuli olla uskollisia niin vuoden 1906 e.v. kuin vuoden 1917 e.v. tarkistetuille peruskirjoille ja heidän tuli pitää tarkkaa kirjaa omien maidensa jäsenyyksistä.

Rudolf Steiner (perusti myöhemmin *Antroposofisen seuran*) nimitettiin O.T.O:n Saksan pääksi vuonna 1906. *Tri. Gérard Encausse* (1865–1916), joka oli myös Martinistien järjestön johtaja, sai nimityksen O.T.O:n Ranskan pääksi 1908. Encaussin O.T.O. alajaosto tuli myöhemmin tunnetuksi "*Raskalais-haitilaisena O.T.O:na*". *Tri. Arnaldo Krumm-Heller* (*Huiracocha*) nimitettiin, myös vuonna 1908, O.T.O:n Latinalaisen Amerikan pääksi. Hänen O.T.O. provinssinsa sai nimen "*Ordo Templi Orientis Antiqua*" (O.T.O.A.). *Aleister Crowley* (*Baphomet*), joka liittyi järjestöön vuonna 1910, nimitettiin Brittein saarten O.T.O:n pääksi 21. huhtikuuta 1912. Crowley nimitti *Charles Stanfeld Jonesin* (*Parzifal*) varakunninkaakseen Pohjois-Amerikassa, ja *Frank Bennettin* (*Dionysus*) varakunninkaakseen Australiassa. Crowley ja Reuss nimittivät yhdessä *James Thomas Windramin* (*Mercurius*, k. 1939)



Aleister Crowley 1875–1947



Charles Stanfeld Jones 1886–1950



Heinrick Tränker 1880–1956

johtamaan Etelä-Amerikan O.T.O.:a. 10. toukokuuta 1921 Reuss nimitti Jonesin O.T.O.:n Yhdysvaltain pääksi. Samalla päivämäärällä hän nimitti myös *Heinrick Tränkerin* (*Recnartus*), joka oli myös *Collegium Pansophicum* johtaja, O.T.O:n Saksan pääksi. *Carl William Hansen* (*Kadosh*) nimettiin Tanskan pääksi 3. joulukuuta 1921.

Reussin valtakauden provinsseja oli myös monissa muissa Euroopan maissa sekä Brasiliassa. Crowley luovutti yhden provinssin perustuskirjan Etelä-Afrikkaan ja toisen Australiaan. Reuss jakoi myös useita "*Gates of Amity*" asiakirjoja joillekin toisille vapaamuurareille ja rosenkreutseireille. Näistä mainittakoon se, jonka sai vuonna 1919 *Matthew McBlain Thomson*, huono-onnisen "*American Masonic Federationin*" perustaja, sekä se, jonka vastaanotti 1921 *Harvey Spencer Lewis*, VII° O.T.O. jäsen, joka perusti myöhemmin rosenkreutsilaisen järjestön, *A.M.O.R.C.*:in, San Josehen, Kaliforniaan. Vuonna 1930 Lewis työskenteli myös suoraan Tränkerin kanssa Saksan *A.M.O.R.C.* jaoston perustamiseksi ja kiinteytäkseen yhteyttään saksalaisiin rosenkreutsilaisiin.

Kansalliset päät antoivat yleensä itse valitsemansa nimen alemmille O.T.O. (muurari) asteille, kun taas O.T.O.:a käytettiin kokonaisjärjestelmän nimenä. Crowley'n brittiläinen jaosto tunnettiin nimellä "*Mysteria Mystica Maxima*" (*M.M.M.*), Reussin sveitsiläinen jaos käytti nimeä "*Veritas Mystica Maxima*" ja Steinerin varhainen itävaltalainen jaosto nimeä

"*Mystica Aeterna*." Krumm-Heller yhdisti Etelä-Amerikan O.T.O. jaostonsa omaan järjestöönsä nimeltä *Fraternitas Rosicruciana Antiqua* (*F.R.A.*). Krumm-Heller ei koskaan perustanut yhtäkään O.T.O. looshia, ei vihkinyt yhtä ainoata O.T.O. jäsentä, eikä nimittänyt yhtäkään O.T.O:n aluejohtajaa.

Theodor Reussin johtamana Ordo Templi Orientis oli voitollisesti vapaamuurarillinen järjestö, joka piti kytkentäänsä Skottilaiseen riitukseen tärkeimpänä valtakirjanaan. Eräät Skottilaisen riituksen jaostot kiistivät kuitenkin tällaisen kytkennän olemassaolon, ja siitä luovuttiin ennen v. 1922 e.v. 1920-luvun alkupuolelle asti O.T.O:n vapaamuurarillista luonnetta korosti se, että vihkimyksiä A.A.S.R:n, ja M.M:n riituksissa pidettiin samanarvoisina vastaavien O.T.O. vihkimysten kanssa. Muurareille myönnettiin jäsenyys O.T.O:n asteisiin suoraan tunnustamalla heidän jo omaamat muurariasteet: O.T.O:n johtajien tarvitsi vain antaa heille todistus jäsenyydestä kyseisessä asteessa ja merkitä tämä uusi jäsenyys Kultaiseen kirjaan. Ne henkilöt, jotka eivät olleet vapaamuurareita, joutuivat sitä vastoin läpikäymään sarjan vihkimyksiä, jotka O.T.O. katsoi samanarvoisiksi vastaavien A.A.S.R:n ja M.M:n asteiden kanssa.

Crowley ei ollut koskaan tyytyväinen O.T.O:n vapaamuurarilliseen luonteeseen, syistä jotka olivat seuraavia:

1) Englannin yhdistynyt suurlooshi (*U.G.L.E.*), jolle Crowley oli teknisesti vastausvelvollinen, vastusti alempien

asteiden toimittamista Englannissa sen tuomiovoiman ulkopuolella.

2) A.A.S.R:n oikeutettu ylin neuvosto piti Cernean riittiä "fraudentina".

3) Toisin kuin Reuss, Crowley ei katsonut naisia oikeutetuiksi vapaamuurariuden asteisiin, mutta katsoi heidät oikeutetuiksi O.T.O:n asteisiin.

4) Hän oli turhautunut niihin huolellisiin ja yksityiskohtaisiin valmisteluihin, joita vaadittiin vapaamuurarivihkimysten järjestämiseen ja viimeksi mainittujen ylenmääräiseen monisanaisuuteen. Crowley näki nämä tekijät esteinä onnistuneelle implementaatiolle modernien työtekevien ihmisten joukossa.

5) Hän uskoi ajan kuluttaneen vapaamuurarirituaalien symbolisen sisällön käyttökelvottomaksi.

6) Hän toivoi O.T.O:n auttavan *Theleman* opin levittämisessä.

Näistä syistä Crowley alkoi valmistella uusittuja rituaaleja, jotka välittäsivät kaikkien asteiden merkityksen lyhyesti ja dramaattisesti, soveltuisivat niin miesten kuin naistenkin vihkimiseen, eivätkä loukkaisi U.G.L.E:n etuoikeuksia — ja välittäsivät Theleman perustavat opit. Crowley teki näin n. 1913, erityisen perusteellisesti III° kohdalla, ja otti nämä uudistetut rituaalit käyttöön omassa O.T.O. jaostossaan, M.M.M.:ssa. Vuoden 1917 paikkeilla hän uudisti rituaalit jo toisen kerran, hyläten nyt kokonaan termin "vapaamuurarius" sekä alempien asteiden luonteenomaiset vertauskuvat, merkit ja kädenpuristukset. Hän esitteli nämä rituaalit Reussille, ja



Carl William Hansen 1872–1936



John Whiteside Parsons 1914–1952



Karl Germer 1885–1962

pian useat kansalliset päät ottivat ne käyttöön. 1920-luvun alussa Crowley lakkautti käytännön ottaa vapaamuurareja suoraan O.T.O:n vastaaviin asteisiin.

Reuss oli innostunut Thelemasta ja toimi myötävaikutuksessa Crowleyn kanssa. Reuss piti Crowleyn teosten luentatilaisuuksia (näiden joukossa *The Message of the Master Therion*) Monte Veritàssa, ja aloitti vuonna 1920 Crowleyn *Gnostisen messun* kääntämisen saksaksi — työ, jonka keskeytti aivohalvaus v. 1920 keväällä. Hän palasi Saksaan syyskuussa 1921, ja luopui O.H.O:n virasta. Hän kuoli seuraavana vuonna.

Crowley toimi O.H.O:na vuodesta 1922 vuoden 1947 joulukuussa tapahtuneeseen kuolemaansa saakka. Vuonna 1925 Tränker pyysi Crowleya ottamaan hoitaakseen sekä O.T.O:n että Pansofia-liikkeen johtamisen, ja kutsui tämän Hohenleubenissa samana kesänä pidettyyn konferenssiin. Muita osallistujia olivat mm. Helene Tränker, Karl Germer, Albin Grau, Eugen Grosche, Martha Kunzel, Henri Birven, Herr Hopfer, sekä Crowleyn kumppanit Dorothy Olsen, Leah Hirsig ja Norman Mudd. Konferenssin tulokset olivat sekavat. Osallistujat jakautuivat kahteen leiriin Crowleyn oppien ja *Lain kirjan* (joista osa ei ollut tietoinen) puolesta ja niitä vastaan. Mutta konflikteja muodostui myös henkilötasolla. Fraulein Kunzel ja Herr Germer ottivat Crowleyn puolen. Herr Tränker, Grau, Hopfer ja Birven päättivät pitää Pansofisen Looshin riippumattomana Crowleysta. Herr Grosche oli ensin Crowleyn

puolella, riitautui Germerin kanssa, minkä seurauksena hän päätti pysyä puolueettomana. Pansofisen Looshin sulkemisen jälkeen, v. 1926, Grosche liittoutui joidenkin ex-Pansofistien kanssa ja perusti uuden, *Fraternitas Saturnin* ²⁾ nimellä tunnetun järjestön.

Aleister Crowley jatkoi Theodor Reussin aloittamaa käytäntöä jäsentietojen merkitsemisessä Kultaiseen kirjaan ja perustuskirjojen jakamisessa. *Agapé -looshi no. 1* perustettiin Kanadaan v. 1912 e.v., ja se toimi Jonesin alaisuudessa. *Frater Achad* (Parzival X°) jatkoi O.T.O. toiminnan harjoittamista vielä monia vuosia niin Kanadassa kuin Yhdysvalloissaakin. Ensimmäisen yhdysvaltalaisen looshin perustaminen jäi kuitenkin eräälle Vancouverin looshin perustajajäsenelle, *Wilfred Talbot Smithille* (k. 1957), jonka johdolla aloitti *Agapé looshi no. 2* 1930-luvulla.

Smith ja hänen looshinsa jäsenet myötävaikuttivat suuresti Crowleyn julkaisutoimintaa, ja toimittivat Gnostista messua viikoittain, monien vuosien ajan. Crowley nimitti Smithin (*Ramaka*) U.S.A.:n X°:ksi. Myöhemmin *Agapé -looshi no. 2* muutti Pasadenaan, Kaliforniaan, jossa sitä johti John Whiteside "Jack" Parsons (*Belarion*), arvostettu kemianinsinööri ja avaruustekniikan pioneeri. Parsons oli tärkeässä osassa sekä *California Institute of Technology*n suihkumootorilaboratorion, että *Aerojet Generalin* perustamisessa.

Toisen maailmansodan käynnistyttyä kansainvälinen yhteydenpito tuli aina vain vaikeammaksi ja vai-

keammaksi. Koska Siviilimatkustusta rajoitettiin, ja Crowley ei kyennyt itse matkustamaan, hän tuli hyvin riippuvaiseksi ulkomailla asuvista edustajistaan. Karl Germer (*Saturnus X°*), Crowleyn Saksan edustaja, pidätettiin Gestapon toimesta ja suljettiin keskitysleirille tuomittuna "oppilaiden etsimisestä ulkomaan kansalaiselle, korkea-asteiselle vapaamuurarille, Crowleylle".

Germer vapautettiin sodan alkupuolella Amerikan konsulin ponnistusten ansiosta ja hän matkusti lopulta Yhdysvaltoihin, jossa hän toimitti, päärahastonhoitajana ja Crowleyn toisena miehenä, suuren osan O.T.O:n asioista. Sodan aikana eurooppalaiset jaostot tuhoutuivat tai ne ajettiin maan alla. Eteläamerikkalaiset jaostot pysyivät sen sijaan yhteydessä Germeriin aina 1960-luvun alkupuolelle asti.

Toisen maailmansodan loputtua toiminnassa oli ainoastaan Pasadenan *Agapé -looshi no. 2*, mutta useat yksittäiset O.T.O. jäsenet kaikkialta maailmasta kävivät Englannissa tapaamassa Crowleya. Tuona aikana Englannissa ei harjoitettu minkäänlaista looshitoimintaa ja vihkimiset olivat erittäin harvinaisia muualla kuin Kaliforniassa. Myöskään eteläamerikkalainen O.T.O.A. ei suorittanut vihkimisiä, mutta lähetti kyllä kandidaatin, *tri Gabriel Montenegron*, Kaliforniaan vihittäväksi.

Toisen maailmansodan aikana kaksi kalifornialaista O.T.O. jäsentä, *Grady Louis McMurtry* ja *Frederic Mellinger*, matkustivat Eurooppaan

sotilastehtävissä. McMurtry (*Hymenæus Alpha*) lähti matkaan ensin, ja tapasi Aleister Crowleyn lomillaan useaan otteeseen. Hän sai IX^o:n suoraan Crowleyltä, joka uskoi hänelle hätävaltuudet ottaa haltuunsa Kalifornian O.T.O. toiminnan (kuten sanottu, Kalifornian looshi oli tuohon aikaan ainoa toimiva jaosto). Lisäksi Crowley nimitti hänet henkilökohtaiseksi Yhdysvaltain edustajakseen, jonka auktoriteettia tuli pitää Crowleyn omana.

Nämä kaksi etuoikeuskirjaa, maaliskuulta 1946 ja huhtikuulta 1946, olivat vain Karl Germerin hyväksynnän, veton tai tarkistuksen alaisia. Crowley myös ilmoitti McMurtrylle, että Germer tulisi seuraamaan Crowleya O.H.O:na, mutta että McMurtryn tulisi puolestaan olla valmis seuraamaan Germeriä. Mellinger tapasi Crowleyn sen jälkeen kun McMurtry oli jo kotiutettu Yhdysvaltoihin. Vaikka Crowley pyysi Mellingeriä olemaan valmiina Germerin mahdolliseksi seuraajaksi, tämä ei saanut mitään McMurtryn saamia vastaavia nimityksiä.

Kun Crowley kuoli v. 1947, hän testamenttasi kaikki omistamansa oikeudet ja koko julkaisemattoman kirjallisen tuotantonsa O.T.O:lle ja O.H.O:n arvonimensä Karl Germerille. Germer oli toiminut pitkään suurpäärahastonhoitajana ja Crowleyn Yhdysvaltain legaattina ja Crowley määräsi kaiken edellä mainitun omaisuuden toimitettavaksi hänelle O.T.O:n uuteen päämajaan, New Yorkiin.

Hiljaiseksi erakoksi luonnehdittu Germerin alaisuudessa O.T.O. astui hiljaiselon kauteen. Germerin ajan lopun ainoat vihkimykset olivat korkea-asteisten jäsenten ylennyksiä. Germer kylläkin antoi O.T.O. leirin perustuskirjan Kenneth Grantille (s. 1924), III^o jäsenelle, Englantiin, mutta erotti tämän myöhemmin, saatuaan tietää, että tämä oli sormeillut rituaaleja. Germer myös ilmoitti McMurtrylle ja kumppaneille, että O.T.O. yhdistettäisiin yhdeksi triumviraattijohtoiseksi kokonaisuudeksi, mutta tämä yhdistyminen ei toteutunut Germerin valtakaudella. Agapé -looshi no. 2 jatkoi Etelä-Kaliforniassa vielä v. 1949 asti, jonka jälkeen se ei enää pitänyt säännöllisiä kokouksia.

Germer kiinnostui myös sveitsiläisen *Hermann Joseph Metzgerin* (*Pagagranus*) ponnistuksista.



Hermann Metzger 1919–1990

Metzger oli erään Reussin vanhan sveitsiläisen jaoston jäsenen, miehen nimeltä Pinckus, oppilas, mutta hänellä ei ollut mitään yhteyttä Crowleyn O.T.O:n. Germer nimitti Mellingerin valvomaan Metzgerin järjestön säännönmukaistamista Crowleyn O.T.O:n mukaiseksi, mutta nämä riitaantuivat Germerin viimeisinä elinvuosina. Mellinger kirjoitti Germerin kuoleman jälkeen, ettei Metzger ollut täyttänyt Germerin tälle Mellingerin kautta antamia ohjeita.

Kalifornian O.T.O. jäsenet yrittivät aktiivisesti taivuttaa Germeriä avaamaan O.T.O:n jälleen suurelle yleisölle. Tunnettiin huolta siitä, että O.T.O. kuihtuisi ja lopulta kuolisi, ellei uusia jäseniä vihittäisi. Germer valtuutti McMurtryn, Yhdysvaltain kansallisen suurmestarin, muodostamaan ytimen tälle uudelle avautumiselle. 24. toukokuuta 1946 päivätyssä kirjeessä Germer toteaa: "I want you to be fully informed, as 666 holds you in charge of the Californian activities with any steps you decide to be taken with my approval."

Germer ja McMurtry riitautuivat henkilökohtaisesta lainasta, ja McMurtry matkusti Washingtoniin ottamaan vastaan valtion viran. Mutta oli näillä kahdella mitä hyvänsä erimielisyyksiä, mikään ei viittaa siihen, että Germer olisi koskaan edes harkinnut McMurtryn valtakirjojen vetoamista tai tarkistamista.

Germerin kuoli v. 1962, mutta kului monia vuosia ennen kuin kysymys hänen seuraajastaan otettiin asianmukaisesti esille. Metzger jul-

kisti Sveitsissä väitteen O.H.O:n arvonn kuulumisesta hänelle, perustuen maassaan pidettyyn yksityiseen vaaliin. Yhdellekään korkea-asteiselle O.T.O. jäsenelle Sveitsin rajojen ulkopuolella, Frederick Mellinger, Metzgerin esimies, mukaan lukien, ei ilmoitettu väitetystä vaalista ennen kuin sen kerrottiin jo pidetyn. Metzgeriä ei hyväksytty yleisesti O.H.O:ksi hänen oman ryhmänsä ulkopuolella. Hän kuoli 1990. Myös Kenneth Grant väitti olevansa O.H.O., mutta hänet Germer oli erottanut jo vuosia aikaisemmin.

Kun selvisi, että O.T.O:n arkistot Sascha Germerin kotona olivat joutuneet ryöstön kohteeksi, *Phyllis Seckler (Sr. Meral)*, otti yhteyttä nyt Washingtonissa asuvaan Grady McMurtryyn. Tuolloin McMurtry kuoli ensi kerran Germerin kuolemasta. Hän matkusti Kaliforniaan O.T.O:n ylitarkastajan, Yhdysvaltain toiminnanjohtajan, ja huolestuneen jäsenen ominaisuudessa. Hän suoritti tutkimuksen liittyen arkistomurtoon ja muihin tuona aikana sattuneisiin varkauksiin, mutta ei kuitenkaan onnistunut saamaan takaisin kadonnutta materiaalia.

Vuonna 1969, jäljellä olevat Germerin ja Crowleyn valtakausien O.T.O. jäsenet kutsuttiin jatkamaan vakinaista O.T.O. toimintaa McMurtryn johdolla. Jäsenet *Sr. Meral*, *Sr. Grimaud*, *Mildred Burlingame* ja *Gabriel Montenegro* ilmaisivat halukkuutensa tehdä O.T.O. suurelle yleisölle avoimeksi. Tuohon aikaan alkuperäisiä yhdysvaltalaisia O.T.O. jäseniä oli jäljellä enää kymmenkunta. Ray Burlingame oli kuollut joitakin vuosia aikaisemmin ja Tri Montenegro kuoli ennen kuin kokousta uudelleenorganisoinnista ehdittiin pitää.

28. joulukuuta 1971, *Ordo Templi Orientis Association* rekisteröitiin Kalifornian osavaltiossa O.T.O:a edustavaksi suurelle yleisölle avoimeksi yhdistykseksi. Tämä yhdistys käsitti jäseniä Germerin ja Crowleyn valtakauden Agapé-looshi no. 2:sta. McMurtry esitti nyt virallisesti Crowleyltä saamansa valtakirjat, ja otti käyttöön tittelin "*O.T.O:n kalifi*", niin kuin Crowley oli kirjeissään nimenomaisesti määrännyt.

McMurtryn toimiessa O.T.O:n virkaatekevänä päänä, tehtiin useita yrityksiä uusien jäsenten houkuttelemiseksi O.T.O:n. Muutamia uusia jäseniä vihittiin Dublinin, Kalifornian *College of Thelemassa* ja San Fran-

ciscon Kaaba Clerk Housessa. Mutta San Franciscon toiminta romahti, ja yksi uusi jäsen erosi — myös Dublinin O.T.O. keskus jäi syrjään.

Vuonna 1977, McMurtry alkoi suorittaa O.T.O. vihkimyksiä kotonaan Berkeleyssä, Kaliforniassa. Uusi ryhmä muodostui tähän uuteen lokaatioon, jäsenlehteä alettiin toimittaa, ja lopulta O.T.O. yhdistys muutettiin korporaatiksi Kalifornian lakien mukaisesti, 26. maaliskuuta 1979. Henkilöt, jotka olivat joko painetussa sanassa väittäneet, tai joiden tiedettiin olevan O.T.O. jäseniä, saivat korporaatian perustamisesta ilmoituksen. Heille annettiin tietty määräaika, jonka sisällä heidän tuli lähettää kirjallinen vaade jäsenyyden jatkumiselle, Karl Germerin vakiinnuttaman ennakkopäätöksen mukaisesti. Tämä korporatio sai vuonna 1982 vapautuksen Yhdysvaltain liittovaltion veroista uskonnollisena järjestönä ja siihen kuuluu tätä nykyä yli 3,200 jäsentä, 72:ssa eri maassa.

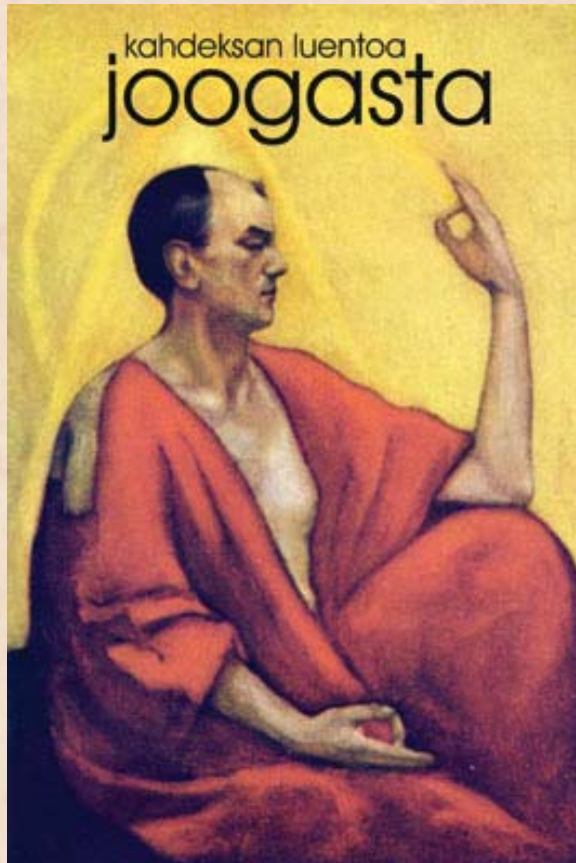
Oman seuraajan nimittämisen sijasta McMurtry halusi seuraajansa valittavan O.T.O:n korkeimman pyhäkön vaalilla. Tämä vaali suoritettiin kaksi kuukautta hänen kuolemansa jälkeen, kaikkien äänestysoikeutettujen jäsenten ollessa läsnä. Uusi kalifi valittiin ja hänestä tuli O.T.O:n virkaatekevä pää syyskuussa 1985 e.v. Hänen ensimmäinen uskollisuuden osoituksensa peruskirjan ohjeille oli ottaa käyttöön Liber 52:ssa määrätty X^o:a ja O.H.O:a koskeva nimetömyys. Kunnioitus edeltäjäänsä ja sukuperäänsä kohtaan sai hänet valitsemaan nimen "Hymenæus Beta". Pian vaalin jälkeen tämä uusi kalifi teki Agapé -looshista jälleen kerran O.T.O:n kansainvälisen suurlooshin, maantieteellisenä sijaintinaan New York.

Vuoden 1996 alussa perustettiin uusi yhdistys Yhdysvaltain suurlooshin työn jatkamiseksi, olemassa olevan yhdistyksen järjestäytyessä O.T.O:n kansainväliseksi päämajaksi.

Fr. HRN

1. H.B.L., Valon hermeettinen veljeskunta, jatkoi omalla painollaan, itsenäisenä O.T.O:sta, vielä 1970-luvulle saakka.

2. Fraternitas Saturni tunnusti Crowleyn statuksen profeettana ja hyväksyi Thelema lain muunnellussa muodossa; mutta Grosche halusi pitää sen erillään O.T.O:sta ja omassa, eikä Crowleyn, alaisuudessa. Fraternitas Saturni jatkaa vielä tänäkin päivänä Saksassa, Kanadassa ja muualla, eikä väitä olevansa O.T.O.

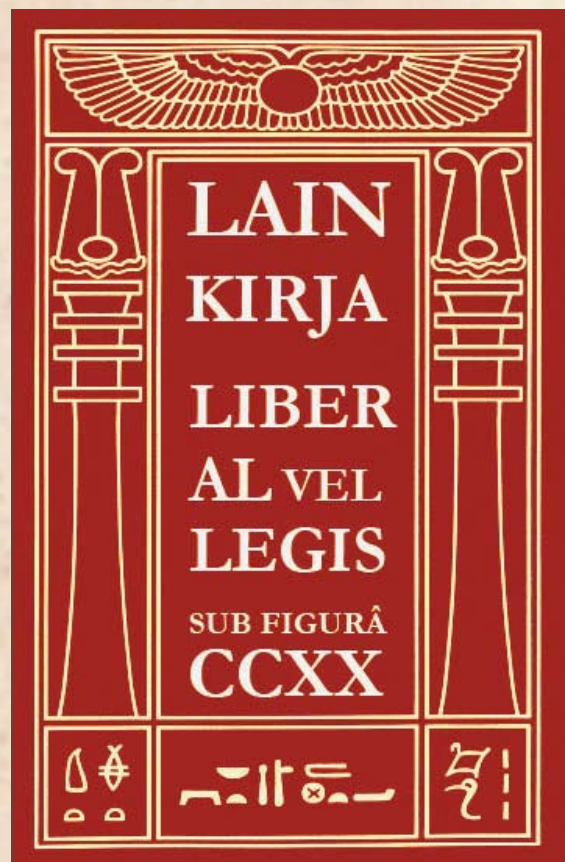


KAHDEKSAN LUENTOA JOOGASTA

**Aleister
Crowley**

LAIN KIRJA

**Aleister
Crowley**



THELEMA JULKAISUT OY

PL 131, 02771 ESPOO - Hämeentie 153B, 4. kerros,
00560 HELSINKI . www.thelema.fi

Hermeetikk 41